

ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਉਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਈ, 1966 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 7-ਏ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੰਨੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(19) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

RNM

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ ਐਸ ਨਾਰੂ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1578 ਆਫ 1966

31 ਜੁਲਾਈ 1968

Punjab Agriculture Produce Markets Act (1961 ਦਾ XXIII) — ਐੱਸ. 23, 28 ਅਤੇ 43 - ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਆਮ) ਨਿਯਮ (1962) - ਨਿਯਮ 31(9) - ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ - ਕੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ - ਨਿਯਮ 31(9) 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ— ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 43 o¹ ਆਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ p¹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narula, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਆਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡੂਡਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਫੀਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 31(9) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ - ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 43(1) ਅਤੇ 43(2)(vii), (xxiii) ਅਤੇ (xxv) ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 31(9) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 3 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ 31 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਮੇਟੀ, - ਮਤਾ ਨੰਬਰ 20, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1966, ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਪੈਡੋਟਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਮੇ ਡਿਟੀਜ਼ ਜਾਂ ਜੋ ਪੱਕੇ ਆਚੂਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਕ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6(3) ਅਤੇ 23 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 18, 31 ਅਤੇ 39 ਅਠਿਅੰਤ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹਨ।

ਐਸਸੀ ਗੋਇਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ ਅਤੇ ਮਲੂਕ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਨ ਨਾਲ ਜੀ.ਸੀ.ਗਰਗ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ.ਜੈਨ., ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. (i) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ 23) ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ੀਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ; ਅਤੇ (ii) ਕੀ ਨਿਯਮ 31 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ:-

(2) ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਐਫ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ: ਜ਼ੀਰਾ

ਨੂੰ 14 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ੀਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ, 1966 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਆਰ-4') ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਮਾਈਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੀਰਾ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਝੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ 'ਕੇ' ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਮੰਡੀਆਂ (ਜਨਰਲ) ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।) ਨਿਯਮ, 1962 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਐਨ' (ਅਨੈਕਚਰ 'ਆਰ-2!'), ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1966 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਂ 1963-64 ਅਤੇ 1964-65 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਬੋਝ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (8) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1966 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ 'ਏ') ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਾੜਾ ਹੈ।

ਇਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਜ਼ੀਰਾ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 4,118 ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 31 ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 4,122 ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ। ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਦੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਇੰਜ , 11 ਜੁਲਾਈ, 1966 (ਅਨੋਕਚਰ 'ਬੀ') ਦੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

'ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਐਡ ਵਨ ਹੈ। ਬਹੁਮਤ ਵੋਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਸਜਰ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਬੁਦਰਜ਼ ਤੋਂ 7,122.00 ਰੁਪਏ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕੈਨ ਸੈਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

(3) 7 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 7,122si ਵਿੱਚ 1 ਰੁ. 4,122 ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਰੁ. 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31(9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਕਾਰਨ 3,000 ਰੁਪਏ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4,122 ਬਜ਼ਾਰ ਫੀਸ ਅਤੇ ਰੁ. 18 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1963-64 ਅਤੇ 1964-65 ਲਈ 3,000 ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ (ਦੁਆ ਅਤੇ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਸਮੇਂ, 22 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ। ਸਤੰਬਰ, 1966 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1966 (1966 ਦਾ CM 3546) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਆਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ । ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਮਿਤੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1966, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਛੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਸੀ. ਐੱਮ. 3034 ਆਫ 1967) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਜਦੋਂ 3 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ: -

- (i) "ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (ii) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੇਟਸ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ 31(9), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। 3,000 ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲਟਰਾ ਵਿਅਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ; ਅਤੇ
- (iii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।"

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.) ਨੇ 3 ਨਵੰਬਰ 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸ. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ "ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਵਾਲੀਅਮ V ਦੇ ਅਧਿਆਇ 3-ਬੀ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ I(xx) (b) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਨੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਵੱਡੇ ਬੈਚ. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ- ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਤ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3. ਇਹ 3 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਚ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੋ. ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਨਰਜੰਨ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਮ. ਦਲਾਈ, ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।) ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਲੀਅਮ V ਦੇ ਅਧਿਆਇ 3-ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (xx) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੇਸ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬੈਚ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੀ.ਐਮ.ਗੰਗਾਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (8) ਅਤੇ (9) ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਵੋਤਮ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (13) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਂਬਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਖੇਮ ਚੰਦ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਜੇ ਐਸ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਉਸ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਚੀਫ਼ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। 1962 ਦੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਰੂਟ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

(1) ILR (1963) 1 ਪੁੰਜ. 297=1963 PLR। 125.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਪੰਜਾਬ 383.

ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 31(13) ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਸਾਡੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦੇਈਏ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 (ix) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ। (ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ)। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਦਾ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ix) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਬਜਟਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੰਡ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾ ਕੇ ਕਮਾਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਤੰਬੂਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇਟ -ਫੀਸ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ।

(7) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ duty# ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ

ਰਾਜ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ 0.40 ਪੈਸੇ ਦੀ ਫੀਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬਾਕੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ”

1

ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸਤਿਹਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ

M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narula, J.)

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੀਸ ਜਿਸ ਦੀ ਦਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

- (a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

(8) ਮਾਰਕੀਟ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ; (ੳ) ਮਾਰਕੀਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਈਸੈਂਸ ਫੀਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਦਫਤਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਖਰਚੇ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ; (ਬੀ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਸਟਾਫ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ (ੳ) ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਤਾਰਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਰਚੇ

ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਅਤੇ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਈਟਮਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ / ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ix) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 0.40 ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਐਲ ਅਖਾਨ ਵਿਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ 100/- ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਏ)। ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਬੰਬੇ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 22) ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬਈ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਫੀਸ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ੀਰਾ ਨੇ ਜ਼ੀਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੰਕਟੋਇਨ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ।

(3) ਏ ਐੱਮ. 1962 SC 97.

w ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 103 ਅਤੇ 199 ਆਫ 1967 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 26 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਹੋਇਆ।
1968.

M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narnia, J.)

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਟੀ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

- (i) ਮਾਰਕੀਟ ਲਈ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ;
- (ii) ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;
- (iii) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਜੋ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।
- (iv) ਮਿਆਰੀ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ;
- (v) ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ, ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੋ, ਗਰੈਚੁਟੀਜ਼ ਤਰਸਯੋਗ ਭੱਤੋ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ, ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ;
- (vi) ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਕਿੰਗ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ;
- (vii) ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ;
- (viii) ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਆਸਰਾ, ਛਾਂ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਣੀ, ਡਰਾਫਟ ਪਸ਼ੂ, ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਪੈਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲੀਆਂ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼;
- (ix) ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ;
- (x) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਫਾਇਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ;
- (xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;
- (xii) ਕਮਿਟ ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ;
- (xiii) ਮੰਡੀਕਰਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;
- (xiv) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਬਡ ;
- (xv) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ;
- (xvi) ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ; ਅਤੇ
- (xvii) ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼।

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। 100 ਫੀਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਸੀਜ਼ਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ੀਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 10 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਚਾਲੀ ਪੈਸੇ ਹੀ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 100/- (ਜੋ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ) ਲੇਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੈ।

(9) ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਿਹਾਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1960 ਦਾ 16) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਦੋ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ. ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਪੈਂਤੀ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। 100/- ਮੁੱਲ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 71 ਅਤੇ 73 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਲੇਵੀਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਫੀਸ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। *ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮਠ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮਿਦਰ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਰ* (6) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ "ਫੀਸ" ਦਾ ਟੈਸਟ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) 1968 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੋਟੇਸ (ਨੋਟ ਨੰ. 219) ਪੰਨਾ 155 'ਤੇ।

(6) (1954) SCR 1005.

(10) ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਝਵਾਨ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਵੀ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (7) ਤੋਂ (9) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ : -

“31 (7) ਕਮੇਟੀ ਉਪ ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਏਕ ਕਾਉਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਫੀਸ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਮੇਟੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਉਪ ਨਿਯਮ (8) ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮੇਟੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(11) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਤਹਿਤ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ : -

"43. (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ

	*	*	
	*	*	*
	*	*	*
	*	*	*
\$	*	*	*
*	*	*	*

* ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(vii) ਮੰਡੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਉਤਪਾਦ,
ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਆਧਾਰ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ;

* * * * *
* * * * *

(xxii) ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ,
ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਕਰਨਾ;

* * * * \$ # ♦
* * * * *

(xxv) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਧੀਨ
ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ;

* * * * *
* * * * » * *

(xxix) ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ
ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ;

* * * * *
* * * * *

(12) 1962 ਦੀਆਂ ਖਰੀਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸਨ: -

- (i) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਿਵਾਲਟਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ
ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ
ਹੈ;
- (ii) ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਘੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ
ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;
- (iii) ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (xxix) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ
ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ
ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾ
ਸਕਦੇ ਹਨ। - ਧਾਰਾ 433 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣਾ; ਅਤੇ

M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narula, J.)

(iv) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ੬੩ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ (ਜੋ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ) ਦੁਆਰਾ ਥਰਿਸੈਕਸਮਮ 3 ਰਕਮ ਪੇਂਡਾਪੇਨਲਟੀ ਓਵ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ੬੩ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਅੱਠ ਪੈਸੇ 100 ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ 100.

(13) ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਤੋਂ 273, ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 15, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਧਾਰਾ 270 ਤੋਂ 273, ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 02 ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ • ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੇਸ਼, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਮੰਡੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1960 ਦੀ ਧਾਰਾ 11, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. *ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਐਮ. ਚਾਰੀਆ ਅਬਦੁੱਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (7)* ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਵੈਧ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ *ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਦਿ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ (8) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 SC 1585

(8) AIR 1960 SC 1<2.

ਆਪਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ *ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ*। ਦੀ ਧਾਰਾ 43, ਅਤੇ ਰੁ. ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ 3,000 ਰੁ. ਪਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 31 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ

ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ (1) ਉਸਦੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੀਬੀਸਟੈਂਟ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ “ ਬਿਨਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਦੰਦ-ਸਮਾਨਤਾ y offthee

ਫਾਰਗੋਇੰਗ ਪਾਵਰ -----”, ਅਤੇ ਉਪ-ਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(1) ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ "ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ" ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਟਾਇਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਤੀ. ਬਾਸੂ, ਜੇ., ਗੋਕੁਲਾਨੰਦ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼ਿਲਾ ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ, ਬਰਦਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਵਿੱਚ. ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਲਈ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ।"

(9) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਕੈਲ. 568

‘ M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narula, J.)

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਲਾਇਸੈਂਸ-ਫੀਸਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ)। ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਿਵਾਲਟਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ^ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਖੁਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਾਵਾਂ. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 43 ਲਈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਵੀ। ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(15) ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਬਦੁਲ ਰਊਫ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (10) ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜੋ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਾਜਬ ਵਿੱਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਬਿਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਪ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਅ ਆਫ ਵੈਸਟ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11) ਵਿੱਚ , ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਫੀ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

* * * * *
* * * * * » * * *

- (10) ਏਆਈਆਰ 1960 ਕੈਲ. 436.
- (11) ਏਆਈਆਰ 1960 ਕੈਲ. 296.

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ।”

§ * —
ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 19, ਵੈਧ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।

(16) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਾਬਰ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 'ਕ੍ਰੇਜ਼ ਆਨ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ' (ਫੋਰੋ ਸੰਸਕਰਣ) ਦੇ ਪੰਨਾ 326 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਤੰਬੂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇੱਕ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(17) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦਾ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਹਾਲ ਬਨਾਮ ਨਿਕਸਨ (12) ਹੈ। ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਲੁਸ, ਜੇ. ਨੇ ਦੋਖਿਆ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narula, J.)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(18) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਰਚੀਬਾਲਡ ਜੀ. ਹੋਜ਼ ਬਨਾਮ ਦ ਕੁਈਨ (13) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਐਕਟ, 1867 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੈਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। 1877 ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (ਚੈਪਟਰ 181, ਰਿਵਾਈਜ਼ਡ ਸਟੈਚੂਟਸ ਆਫ਼ ਓਨਟਾਰੀਓ, 1877) ਵਰਗੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋੜਨ ਲਈ।

(19) ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ, ਫਿਰ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਹਾਜ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ — “ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਆਰਡ 43(2) (vii)” — ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਹਾਜ਼ੀਏ ਵਾਲਾ ਨੋਟ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਰਥ ਜਾਂ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vii) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2) ਪਿਛਲੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਭਾਗ ਦਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਸਮੇਤ, ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਉਪ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 43(2) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯਮ 31(9) ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (vii), (xxii) ਅਤੇ (xxv) (ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ) ਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 31 (9) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ "ਅਜਿਹੀਆਂ (ਮਾਰਕੀਟ) ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ" ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। vii) ਦੀ ਧਾਰਾ 43(2)। ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਮਿਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਅਥਾਰਟੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਐਕਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

(20) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ "ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ" ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਲਾਜ਼ (xxii) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ" ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ (xxv) ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 43(1), ਅਤੇ 43(2) (vii), ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ (xxii) ਅਤੇ (xxv)। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 31 (9) ਦੇ ਵਾਇਰਸ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਸਸੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। .

(21) ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਵੈਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪਰ "ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ" ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਧਾਰਾ - 43 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਜੋਂ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ।

(22) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (xxix) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਸਮੇਤ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ (xxix) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ " ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ।" ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਧਾਰਾ (xxix) ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 6,8 ਜਾਂ 13 (2) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ-ਕਮ-ਐਕਸਡੈਸ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਦੁਆ, ਜੇ ਅਤੇ ਮੈ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ (14) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। of ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23

(23) ਨਿਯਮ 31 (9) ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਗੋਇਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਉਪਸਥਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਰੀਸ਼ੇਟੀ ਭਦਰਦੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਏਪੀ (15) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਿਫਾਫਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(24) ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪੇਸ਼ੀ ਐਮਪੀ ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਰਾਜਾ (16) ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ) ਨਿਯਮ, 1939 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਗਾਊਂ ਅਸਥਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1939 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਯਮ 31 (9) ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਬੂਲਾਲ ਬਨਾਮ ਡੀਪੀ ਦੂਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (17) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ -20-ਏ ਅਤੇ .ਬੋਰਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 1947, ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਬਾਬੂਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਪੁਨਰ ਸੰਸਦ ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਰਾਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 31 (9) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(15) (1964) 15 STC 787.

(16) (1955) 6 STC 113.

(17) (1955) 6 STC 255.

(25) ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ ਰਿਐਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਚੰਦ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (18) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨਿਯਮ 18 (1) (ਐਫ) ਅਤੇ 18 (2) (ਐਫ) ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 18 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਪਟੇਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਆਰਡਰ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਸਜਰ ਮੋਹਰ ਚੰਦ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਦੀ ਸੋਧ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) (11 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੀਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਡੀਲਰ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੇ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਮੂਲ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ (1-ਅਲ) ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) (ਤੀਜੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ :-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਐਕਸਟਰੈਕਟ ਡੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ' ਤੇ ਕੋਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

(18) ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. 1964 ਦੇ 1410 ਨੇ 18 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। '

ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

(IA) ਡੀਲਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫਾਰਮ 'ਕੇ-ਆਈ' ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

(26) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਕੇ.ਐਫ. ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ' ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1-ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਬੀ ਰਿਆਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(27) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦ ਦੀ ਘਾਟ. ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 1963-64 ਅਤੇ 1964-65 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਤੋਂ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਬਣੇ। ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 'L' ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਖਾਤਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

M/s Ram Sarup and Brothers v. The Punjab State, etc. (Narula, J.)

(28) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਾਰਮ 'ਐਲ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 30(1) ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਫਾਰਮ 'L' ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਰਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ-

- (1) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ 23) ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਫੀਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ;
- (2) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (3) ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23, 43(1) ਅਤੇ 43(2) (vii), (xxii) ਅਤੇ (xxv) ਦੇ] ਐਕਟ;
- (4) 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31 (9) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ
- (5) ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(30) ਮਿਸਟਰ ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੋਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

11809 1LR—ਸਰਕਾਰ. Press.Chd.

I.L.R. Punjab and Haiyana

(1M9)1